OFFICIAL RESOLUTION

Resolution *re* : The Settlement Report

(Debaute continued).

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ (ಗಂಡಸಿ).—ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬರೀ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಸರಕಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ಹೊರತು, ಇವತ್ತು ಆಕ್ಚುಯರ್ ಎಂದಾಯ, ಪೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ, as per records, ಆಕಾರಬಂದು, ಫೂಟ್ ಖರಾಬ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಫೂಟ್ ಖರಾಬ್ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಡಿಮೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಎಂದಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲುಮಾಡಿ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ರೈತನಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹೇರಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವೆ ರಿಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಫೂಟ್ ಖರಾಬ್ ಎಷ್ಟು, ಖುಷ್ಕಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಜನ ತರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ಹವ್ಯಾನಕ್ಕೇ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆರಂ ಚೇರ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಎನ್ನುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಒಂದುಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯಾವುದೋ ಸ್ಟಾಟಿಸ್‌ಟಿಕ್ಸ್‌ನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲ ತಂಪಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಫೀಲ್ಡ್‌ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ರೈತರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೂಡ ತಯಾರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ

2-00 P.M.

ಅದನ್ನು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬಾಗಾಯತು ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗೂ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ಬಾಗಾಯತಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೆ ? ತೆಂಗಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆಗಳ ಆಶ್ರಯವೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಬ್ ಸಾಯಿಲ್ ವಾಟರ್ ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಕೆರೆಗಳ ನೀರೂ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಆಕಾರ ಬಂದಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಎಂಟಾಣೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಎಂದು ಏರಿಸಿದರೆ ಇದು ಶೇಖಡಾ 2000 ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಸರ್ವೆ ಮ್ಯಾನ್ಯುಯಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಸರಕಾರದ ಆರ್ಡರಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ :

> "Well irrigated land brought under irrigation since last settlement be assessed at simple dry assessment if wells belong to Class I for Class II well irrigated lands recorded as such at last settlement should be assessed at dry assessment ; well irrigated gardens recorded as such at the last settlement should be assessed at dry crop rate....."

ಫೀಗಿರುವಾಗ ಕ್ರಾಪು ರೇಟನ್ನು ತಾವು 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಶೇಕಡಾ 2000 ದಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾವಿಗಳಿಂದ ಸಾಗು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಬಾಗಾಯತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಬಾವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಿರುವ ಕ್ಯಾಪಿಟರ್ ಎಷ್ಟು ? ಯಾವ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಬಾವಿಯಿಂದ ಸಾಗು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಬಾಗಾಯತು ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪೆಟ್‌ಗಾರ್ಡನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ

ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆಂಗನ್ನು ಏನಾದರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವಿಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಅಲ್ಲದೆ ತೆಂಗು ಎನ್ನುವುದು ಡಾಲರ್ ಅರ್ನಿಂಗ್ ಕ್ರಾಪು ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಲು ಹೋಗಬೇಕೇ ! ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯದ ದರವನ್ನು ಏರಿಸಿದರೆ ಸರಿಯೊಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 400 ರಷ್ಟು ಏರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈಗ ಶೇಕಡಾ 2000 ದಷ್ಟು ಏರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಕ್ರಾಪು ರೇಟುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನೀವೇ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರಿವಿಷನ್ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡಾ 190 ರಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವೆ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ :

> "As regards increase in garden assessment it has been seen that there has been an increase of 439 per cent in Arsikere and 365 per cent in Turuvekere Taluk."

ಇದರಲ್ಲಿ 439 ಮತ್ತು 365 ಎಂದು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೂಡ ತಪ್ಪು. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಅಂಕೆಯಲ್ಲ. ಖುಷ್ಕಿ ಬಾಗಾಯತು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದು ಶೇಕಡಾ 2000 ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಯಾವ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ ! ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಾವಿಯ ಮೂಲಕ ಸಬ್ ಸಾಯಿಲ್ ವಾಟರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೂಲಕ ಏನಾದರೂ ಪೈರನ್ನು ರೈತ ಬೆಳೆದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ಏಧಿನುವ ಹಕ್ಕು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ರೈತರಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ರಾಯಲ್ ಕಮಿಷನ್ ಆನ್ ಅ್ಯಾಂಡ್ ಎನ್ನುವ ರಿಪೋರ್ಟಿನಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ 1957 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

> "The Act has provided for Government grant one-third of the cost of improvement of such agricultural fixtures, equipment, farm building, roads, permanent fencing, and the like.... ."

ಹೀಗೆ ಏನಾದರೂ ತಾವು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮೂರನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ! ಅವರು ಏರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ನಮಾರು ಶೇಕಡಾ ಎಡರಷ್ಟು ಬರಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಕಂದಾಯ ಏರಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ ? ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸರಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಇದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಡ್ರೈ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಶೇಕಡಾ 25 ರಿಂದ 33 ರಷ್ಟು ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಕೊಡರಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈಗ ಶೇಕಡಾ 50 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸು ಪ್ರಕಾರ ಡ್ರೈ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಗೆ ಶೇಕಡಾ 200 ರಷ್ಟು, ವೆಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಗೆ ಶೇಕಡಾ 300 ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ಇತರ ಬಾಗಾಯತ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಶೇಕಡಾ 1244 ರಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಷನ್ನು ಕ್ರಾಪುಗಳಿಗಾಗಿ ಶೇಕಡಾ 5300 ರಷ್ಟು ಎಂದು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ವೇ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟು ಇನ್ನೂ ಕಾಂಪ್ರಿಹೆನ್‌ಸೀವ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಬರಾಯನ ಕಾಲದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಖುಷ್ಕಿ, ತರಿ, ಬಾಗಾಯತು ಎಂದು ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಲ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ lands used for orchards ಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಆದಾಯ ಪಡೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ವೆ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೆಯೇ: Specially farms engaged in cattle breeding, dairying and poultry : ಇವುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನೂ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಷುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಷುಗರ್ ಕೇನು ಫಾರಂಗಳೆಂದು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಮೇಲೆ ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಫಾರೆನ್ಸು ರ್ಯಾಂಡುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಯಾವುದನ್ನೂ ನೆರಿಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಮಾಡದೇ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆ ಹಾಕುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನು ಏರಿಯಾ ಅಥವಾ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ಲೋಗಳ್ಳಿಂದ್ದುಗಳು ಹಾಗೂ ಪಾರ್ಕುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಆಯಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು ಕೊಡಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ Lands used for mining, aerodromes, etc., Urbanised lands, ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವ ಭೂಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹಣ ಪಡೆದು ರೈತರ ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ನು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು :

> "The tendencies of modern developments have summed up as follows by the Indian Taxation Enquiry Committee :—A flat rate is kept comparatively low income from land and property for purposes of income tax and death duty on exactly the same footing as other incomes of property....."

ಪಂಜಾಬದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

> " The grant of relief to the small holders and the levy of surcharge on large holders. "

ಬಡವರಿಗೆ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. Agrarian Reforms—Indian National Congress :
ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ—

> " The rent and revenue should be readjustd having regard to the present conditions and there should be substantial reduction in both. "

ಎಂದು. ಆದರೆ ಇಂದು ಅದನ್ನು ನೀವು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ.

> " Uneconomic holdings should be exempt from rent and land tax. "

ಐದು ಎಕರೆ ಒಳಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೈತ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

> " Agricultural income should be assessed to income-tax like all other incomes by a progressive scale subject to prescribed minimum. "

ಆಮೇಲೆ

> " Arrears of rent for previous years should generally be wiped out. "

ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವಾಗ್ಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಪೇಯಿಂಗ್ ಕ್ಯೆಪಾಸಿಟಿ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪೇಯಿಂಗ್ ಕ್ಯೆಪಾಸಿಟಿ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಈ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ ರೈತ ವರ್ಗವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನೂಕ್ಕ ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇತರ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಭಾರ ಹಾಕಿ ರೈತನ ಭಾರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ರೈತನ ವಿಶ್ವಾಸ ಪಡೆಯಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್ (ಸೂಳ್ಯ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತಯಾರಿಸಿದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ರೈತನ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೃಷಿಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೂಲತಃ ಇದರಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಇನ್‌ಕಂ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಥಿಯರಿ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ಯಾಸ್ ಇನ್‌ಕಂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ 'ನೆಟ್' ಇನ್‌ಕಂ' ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಬೆಳೆಗೆ ಗುಳುಮೆ ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಬರಬಹುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅಷ್ಟು ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ರೆಡಿಮಾಡಲು ಒಂದು ಸಾವಿರದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಆಗಬಹುದು. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ರೆಡಿಮಾಡಲು 100 ರೂಪಾಯಿ ಸಹ ಖರ್ಚಾಗಲಾರದು. (ii) ಅಡಿಕೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಅಡಿಕೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ 2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದರೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಆಗಿ ರೈತನಿಗೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಗೇರುಬೀಜ ಬೆಳೆದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂದರೆ 50 ರೂ. ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗಿ ಅವನಿಗೆ 450 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೆಟ್ ಇನ್‌ಕಂ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗ್ಯಾಸ್ ಇನ್‌ಕಂ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ದರ ಬೆಳೆದ ಫಸಲಿನ ಹದಿನಾರನೇ ಒಂದು ಅಂಶ, ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಒಂದು ಅಂಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ಒಂದು ಅಂಶ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವಾಗ್ಗೆ ಹಣದ ಅಳತೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆಗ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಗುಣ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣ ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಾರ ನೋಡಿ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವ ತತ್ವ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಮೂಲತಃ ಮಣ್ಣಿನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವ ಮೂಲ ತತ್ವ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಣದ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಲೇವಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1902ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಆ ನಂತರ 1933–34 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಸಲ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಪುನಃ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಲ ರೀಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 1900ಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾತ್ರ ರಿಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಆಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1933–34ರ, ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಪುನಃ ಈಗ ಇತರರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. 1954 ರಿಂದ 1959 ರ ವರೆಗೆ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕಂದಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಐದು ವರ್ಷದ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು 30 ವರ್ಷದ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ವೇ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ 30 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಆಗುತ್ತದೆ. 30 ವರ್ಷದ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷದ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕಂದಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 100 ಕ್ಕೆ 100 ರಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ರೈತರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರದವರೇ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥರಾದವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಸಹ ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕೊಡದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ 30 ವರ್ಷದ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹತ್ತಿ, ಶೇಂಗಾ, ಭತ್ತ, ರಾಗಿ ಬೆಳೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್)

ಯಾಕಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರು ಮಾತ್ನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಬೆಳೆಯಾಗಿರುವ ಅಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಡಿಕೆಯ ಬೆಲೆ 30 ವರ್ಷದ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 1934 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಂಡಿ ಅಂದರೆ 20 ಮಣ ಅಡಿಕೆಯ ಬೆಲೆ 60–80 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದಿತು. 1936 ರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. 1937 ರಲ್ಲಿ 140 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದಿತು. 1938 ರಲ್ಲಿ ಸಹ ಬೆಲೆ 140 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗೇ ಇದ್ದಿತು.

ನುಮಾರು 42ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೂ ಈ ಬೆಲೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹೋಗಿತ್ತು. ಯುದ್ಧ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಲೆ ಏರಿತು. 43ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 400–500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹೋಯಿತು. ಅನಂತರ 46–47 ರವರೆಗೂ ಅದೇ ಬೆಲೆ ಇತ್ತು. ಅನಂತರ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಶುರುವಾದಮೇಲೆ 52ರ ವರೆಗೆ 700 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಬಂದದ್ದು 52ರ ನಂತರ 1200 ರಿಂದ 1300ರ ವರೆಗೂ ಹೋಯಿತು. 1942ನೇ ಇಸವಿಯ ಮೊದಲು ಸಾಧಾರಣ ರೂ. 80 ರಿಂದ 120ರ ವರೆಗೂ ಇದ್ದದ್ದು 1954–1959ರ ಬೆಲೆಯು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಧಿಕ ಬೆಲೆ ಏರಿದ್ದ ಕಾಲದ ಸರಾಸರಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬೆಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ ಇದೆ ಏನೆಂದರೆ ಅಡಿಕೆಗೆ ಈಗ 1200 ರಿಂದ 1300ರ ವರೆಗೂ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರಣ. ಹೊರದೇಶದ ಅಡಿಕೆಗೆ ಇಂಪೋರ್ಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ (Import duty) 20 ಮಣಕ್ಕೆ 780 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಅಥವಾ ಹೊರದೇಶದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಇಂಪೋರ್ಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವಂತಹ ಅಡಿಕೆ ಕೊಲಂಬೋ—ಸಿರೋನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇಂಪೊರ್ಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಹಾಕುವುದರಿಂದ 20 ಮಣಕ್ಕೆ 780 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಮಾತ್ರ ಅದರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅಧಿಕೃತರು ಬಾಕಿ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಹೊರ ದೇಶದಿಂದ ಅಡಿಕೆ ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇಂಪೊರ್ಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಡಿಕೆ ತರಬೇಕು ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಪೋರ್ಟ್ ಡ್ಯೂಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಅರ್ಥಾಂಶದಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ 20 ಮಣದ ಬೆಲೆ 600–700 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. Import duty ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರೈತ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥ ಐಕಳ (ಸುರತ್‌ಕಲ್).—ಪುನಃ ಅಡಿಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬತ್ತ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ಅಡಿಕೆ ತೋಟವನ್ನು ಪುನಃ ಗದ್ದೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ನಾಮ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಕೃಷಿ ತಜ್ಞರನ್ನಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇತರ ಕೃಷಿ ತಜ್ಞರನ್ನಾಗಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅವರ ಅನುಭವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಯಾರನ್ನು ಅವರು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಪುತ್ತೂರು ಜೋನಿನ ವರದಿಯ 18ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "The present wholesale rate for Arecanut varies from Rs. 1,300 to Rs. 1,800 per candy". 1,800 ರೂಪಾಯಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ "ಸೆಂಟರರ್ ಆರ್ಕಾನಟ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್" ಇದೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆ, ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದು ಮಳೆಯನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿರುವಂತಹ ಬೆಳೆ, ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅಡಿಕೆ ಮರದ ತಲೆ ಸಣ್ಣದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಮರುವರ್ಷ ಸೊಕ್ಕಿದರೆ ತಲೆ ಮುರಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಪುನಃ ಗಿಡ ನೆಟ್ಟರೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾಗುವವರೆಗೂ ಯಾವ ಫಸಲೂ ಇಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಡಿಕೆಗೆ ಕೊಳೆ ರೋಗ ಯಾ 'ಮೈಟ್' ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗೇನೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳಕಾಕರಿಂದ ಕಾಯ್ಕೊವುದೂ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತಹದು, ನೀರು ಹರಿ

ಯುವ ಜಿರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಲೆವರ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಲ ಇಟ್ಟ ಅಡಿಕೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ 6-7 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಫಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಸುಮಾರು 11 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸುಧಾರಿ ಫೆಡರೇಷನ್ ಅವರು ಲೆಕ್ಕಾಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಪುತ್ತೂರು ಜೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಕರೆಗೆ 9 ರೂಪಾಯಿ ತೀರ್ವೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪೋಸ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ 121 ರೂಪಾಯಿ 11 ಪೈಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಇದು 1246 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಾದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ನಮೂನೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಿಕೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ತೀರ್ವೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ—ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಲೋಕಲ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಸೆಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಹೊಸ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಲೋಕಲ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಒಂದು ನೂಚನೆ ಇದೆ. 121 ರೂಪಾಯಿಗೆ 121 ರೂಪಾಯಿ ಲೋಕಲ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಬಹುದು ಇನ್ನು 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಲೈಬ್ರೆರಿ ಸೆಸ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್, ಹೆರ್ತ್ ಸೆಸ್ ಎಂತ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಎಂದರೂ ಎಕ್ಕೆಗೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಅಗ್ರಿಕರ್ಚರಲ್ಲ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದಮೇಲೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಭೂಕಂದಾಯ 310 ರೂಪಾಯಿ 66 ಪೈಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಇದು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯ ಏಲ್ಲ.. ನಾನು ಒಂದು ನೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತೀರ್ವೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲ ನಾನು ಒಬ್ಬನಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿರಿ, ಎರ್ನಾ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರಬೇಕು ಹಾಗೆಯೇ ಭೂಮಿಯ ಮೇರೆ ತಮಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಿಕ್ಕುವಂಥದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ರೈತರನ್ನು ಸಮೂಲವಾಗಿ ನಾಶ ಮಾಡಿ ತೀರ್ವೆ ವಸೂಲುಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಇತಿ ಮಿತಿ ಇರಬೇಕು. ಅಡಿಕೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಈಗ 9 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು 18 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಎಂದು ನನ್ನ ನೂಚನೆ. 18 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದರೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎರ್ನಾ ಸೆಸ್ಸು ಸೇರಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 63 ರೂಪಾಯಿ 20 ಪೈಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ನೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಲೋಕಲ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಸೆಸ್ಸೂ, ಎಂದರೆ 18 ರೂಪಾಯಿಗೆ 18 ರೂಪಾಯಿ. ಅನಂತರ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಲೈಬ್ರೆರಿ ಸೆಸ್ಸು, ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ಸು ಹೆರ್ತ್ ಸೆಸ್ಸು, 7 ರೂಪಾಯಿ 20 ಪೈಸೆ. 20 ರೂಪಾಯಿ ಅಗ್ರಿಕರ್ಚರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಈ ರೀತಿ 63 ರೂಪಾಯಿ 20 ಪೈಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಹೆಚ್ಚೇ ಆದಂತಾಯಿತು. ಅಂತೂ ಈಗ ಇರುವ ರೂಪಾಯಿ 9ರ ಬದಲು 18. ಎಂದರೆ ಈಗ ಇರುವ ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಅಡಿಕೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಹ ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

2-30 P.M.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವರಿಗೆ ಆಗಾಗ ಸರಕಾರದ ಉದಾರ ನೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ದರಕಾಸು ಜಮಾನು ದೊರೆತಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಬಡವರು, ಅವರು ಪಡೆದಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸಿದರೆ ಭೂಮಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ 5 ಎಕರೆ ಹೊಂದಿರುವ ಹರಿಜನರು ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕದೆ ಮಾಫಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏನಂತಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯ ಕಾಪಿಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವು ಅನೇಕರಿಗೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸಹ ಅವು ಬೇಗ ದೊರೆಯದೆ 2 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಬ್‌ಜೆಕ್ಷನ್ಸ್ ಫೈಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನರಿಯಾದ ತಜ್ಞರ, ಕೃಷಿ ಪರಿಣತರ ಮೂಲಕ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೇ ಹೊರತು ರೈತರಿಗೆ ಹೊರೆ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರಕಾರಿ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸರಕಾರೀ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞತೆ ಪಡೆದಿರುವ, ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರುವ ಕೃಷಿ ತಜ್ಞರನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಮಣ್ಣಿನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನೋಡಿ 30 ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಮಾಡಿ ಕಂದಾಯ ವಿರಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಡಿಕೆಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಅನಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri V. S. PATIL.—Sir, this is one of the most important motions which we are to discuss on the floor of this House. I must however thank the Government for bringing this resolution to revise land assessment, whether it is to be enhanced or decreased. We get an opportunity to discuss the matter.

Sir, Government have done tremendous work in gathering and collecting various statistics pertaining to the whole State and have brought forward a cart load of material. We have tried to go through some of them, but it appears that the work done during the course of 5 or 6 years cannot be examined and digested, within a short space of less than a month.

I am not against levying or increasing taxes. Without taxes the Treasury would be empty and there could be no Government without money. But we have to consider the basis and the justification for imposition of taxes. We are labouring under the antiquated concept that all land belongs to the State and persons using them or occupying them have to pay something to the owner *i.e.*, the Government. If that is the basis, then the Government should not hesitate to come forward and say that they are the owners of the land. Nor does the Government say that the occupants are the owners. Thus, there is still a conflict between the two interests. It is time that the Government comes forward with a clear policy. If they want to say that they are the owners of the land and that persons in occupation should pay something, then they must nationalise all land in the country. But the Government is afraid to do it. It is not difficult, but Government is not prepared to take the step of nationalisation of the land and then asking the people using it to pay for the use and occupation of land. If we look to the development of the idea of land assessment from ancient times, the real person who can be deemed to be the owner is the person who cleared the jungles and brought the land under cultivation. Then came the community, and afterwards came King, the person who wielded power. the principle of kingship or "Prithvi Pathi" then came into vogue and all cultivators were treated as licencees., or tenants of the King. Then another class of intellectuals emerged into the picture and they constituted the Bhooswamis. They also claimed a share in the produce of the land. Thus, the King and the priest came to secure shares in the produce. This system continued for a long time in history.

The question before us is whether it is reasonable or proper for us to charge every piece of land for being used for agriculture. My submission is whether the Government is prepared to take the step of nationalisation of the entire agricultural profession and declare that Government is the owner of all land and it will give it to the cultivators on certain terms and conditions.

If they do not want to do it, then are they going to follow the old principle that the land belongs to the King ? Sir, under the present circumstances or under the changed circumstances, since 1950, that is when we have declared our independence under the Constitution, every man has become the owner of this soil, that is, the place of the King is

taken by every individual in this country. Under these circumstances, Sir, is it reasonable for the Government to charge the land for cultivation ? So, I for one am of the opinion that this archaic idea or I may say this feudalistic idea of charging the land for cultivation must give way to the new trends of our society. We have now ceased to be a feudalistic or imperialistic in any sense of the term and according to that, we must change our policy of land tax. Here Sir, there is another aspect from which we can try to interpret this particular tax and that is when we are taxing land or agricultural profession, we are not taxing similarly other professions. Why only the agricultural profession is to be taxed even though the land may be one acre or even a few guntas ? That does not appear to be reasonable and that is why I should like to suggest that up to a particular extent, that is I can say which we call under the Tenancy Laws as economic holdings, that is, the extent of land which is required for the maintenance of a family consisting of about 5 or 6 members which is quite essential for their maintenance, there should be no tax. Or, I may suggest, as I have stated on several occasions, that this agricultural profession should be treated on par with other professions and as we are taxing other professions with income tax and some licence fees, etc., similarly this agricultural profession should be taxed on that basis alone and not merely on the basis of occupancy or irrespective of the extent or income which is derived from the agricultural profession. Sir, these are the basic principles on which we have to rethink regarding our policy of land tax. If the Government is prepared, Sir, I think we have to study the whole of this matter and then come to certain conclusions which will be useful not only for the Government but also for the people at large. From that point of view, I should like to suggest that the Government should think over it seriously without considering that they want money immediately in order to implement certain schemes. That should not be the criterion. The criteria is the basic principle on which we can proceed under the changed circumstances. Sir, the policy that is underlined in the present resettlement or revision is not correct, and that is why I should like to suggest that great changes will have to be made so far as the present reports and recommendations are concerned. Sir, we must see who can be taxed and why. These are the reasons which the Government also must consider. So far as the report on our part of the District is concerned, I must say, it is full of fallacies and I do not think that the Government should rely its decision on this particular report. There are so many mistakes and some are summarisations based on wrong facts and that is why I should like to request the Government to withhold acceptance of the resolution for some time and study it again. I do not mean to say that the officers have not done good work but still there are many defects that have remained in the reports. Take for instance, my taluk: this officer has given completely wrong versions of Rivers and situations and that is why great injustice is likely to be committed so far as certain villages are concerned. There are some villages in the western part of Belgaum Taluk which are jungle villages

(SRI V. S. PATIL)

and which have absolutely no roads. The land is quite inferior and the rainfall is too heavy which affects the soil and results in soil erosion, and in spite of this, the Report says that they are the best lands. That is not correct. But the best lands have been taken as second class lands. These are obvious mistakes that have been committed in this Report and I feel some corrections will have to be made so far as these recommendations and basic facts are concerned. Sir, even in this report, he has mentioned on several occasions that there are no statistics available so far as the previous survey was concerned; when the previous revision was made somewhere in 1916-17 of Belgaum.

With regard to Khanapur Taluk, the then European Officer w ho was the collector of Belgaum had said that to raise the dry crop rates in the lower group would be literally to tax the poor man's bread. These are the words of a foreigner who had come here only for service. He had no sympathy for any of the Indian people. Still, he says to raise the tax in that area is to tax poor man's bread and what our officers have done who are our own flesh and blood and who pose that they are sympathetic towards our poor people? Even in this report, the present officer has also said that there is no material change in the living condition of the people. Still he recommends enhancement of the assessment. That is really strange. That is why I should like to suggest that there are a number of mistakes committed by this Officer in recommending enhancement of the assessment.

Sir,. at another place, he has stated that the revision is based upon one sixteenth of the gross yield or 6¼ per cent of the value of the gross yield of the land. Now Sir what is this gross yield and how it is calculated? Has he taken into account the cost of cultivation of the land? He has given only rough figures and they are completely incorrect, Sir.

He says in his report that the cost of cultivation for Jawar is like this:

Jawar	Rs.	50-100
Ragi	Rs.	30- 40
Ground-nut	Rs.	75-100
Paddy	Rs.	100-150
Sugar cane	Rs.	200-300 per acre.

This is absurd. One cart-load of manure costs Rs. 20 to Rs. 25/-. Unless a man puts ten cart-loads per acre for paddy and sugar-cane, he can get no crop at all. Mere cost of manure comes to Rs. 250/-per acre, whereas the entire cost is given here as Rs. 100-150. It is really absurd. So, I submit Sir, that all these contentions made in this report are not based upon facts at all. They are merely summaries prepared from the records supplied by the revenue. officers and they have no relation to facts and actual happenings in the countryside. That is why I should like to suggest that no reilance should be placed on these figures and as far as possible our decision should not be based merely on these reports which are not correct.

Then Sir, the next point is, we have to know what is the cost of cultivation and if there is any surplus remaining with the cultivator, then there can be some tax. Every body knows that the agriculturist's economy is one which is always deficit. Unless the persons concerned or the owners can take cheap-labour, cheap manure and all these things; then alone he can earn something. Otherwise the demand for land by the people on the country-side or the rise in the prices of agricultural land in the country side, is not a guarantee, is not a basis on which we can say that the agriculturists are prospering. Sir, in these reports, these officers have said that since the price of land has abnormally risen, that is an indication that the cultivators have become rich. That is not correct, because the cultivators or the people living in the rural areas have no other profession. They cannot survive unless they work on the lands. That is their mainstay for their subsistence. He has no other profession or he cannot get any employment in the urban area or in factories. He has to go back to the land and he is forced to do his job on agriculture. That is why the persons are investing monies on the land, because Government has full control to provide jobs for the population. That is one of the reasons why there is so much demand for land. Similarly, these ignorant agriculturists do not know where to invest money and how to invest the money which they have got. That is why they feel investment in land is the best security. That is the reasons why, they are investing money on the land. Because they have absolutely no faith in the Government. secutiries or Banks or Societies. They are ignorant of it. That is why they want to invest money in the land. That is one of the reasons why the prices have risen. Not because the condition of the agriculturist has improved. It is due to his ignorance that the cultivator is investing money on land.

Then Sir, I should like to request the Hon'ble Minister to cancel these group No. 2 and 3 in Belgaum Khanapur Taluka and have one group consisting of group 1,2. There is absolutely no distinction between these two groups suggested by this officer. On the contrary group 2 is better situated. They get better facilities, and soil conditions also are better. The assessment that is proposed by the officer for group 3 is against his own remarks. That is why I should like to suggest that group 2 and 3 may be amalgamanted into one and some of the western villages of Belgaum Taluka must be excluded from group 2 and 3 and they must be included in group 5, because all these are villages are forest villages. There is one village included in this group which can be referred to as an illustration. That is Dhamane Samad Bailure. This is a village which is not approachable by any road. There is no connection whatsoever with the outside world. It is in the centre of a jungle and if any one wants to go to that village, one must be accompanied by two or three persons from that area in order to ward off the attacks from jungle beasts like banthers, tigers, bears, etc. Without them, we cannot go to that village. And that village is included as one of the best in the group which can be taxed as the highest in the whole district. This shows the ignorance on the part of the officer concerned. He has not seen that village at all. Similarly,

(SRI V. S. PATIL)

a few villages near about that village, the western portion must be excluded from group 3 and they must be included in group 5 or 6.

These are my suggestions and I hope that the Government will reconsider all these matters and if we are to lose certain amounts, the answer may come from the Government, if we are to give up assessments on lower group agriculturists, say up to economic holding etc., then how can we run the new institutions, the panchayat raj institutions ? that question may come up. It is likely that it may come up, because they have thrown a piece of hope before the people that they are going to give 30 per cent to the panchayets, 30 per cent to the taluka boards, 10 per cent to the district boards and 10 per cent again to be given. About 80-85 per cent is transferred back to villages and if this assessment is not there it will be impossible to run these institutions. For that my answer is, let these bodies decide what tax they have to impose. Instead of taking the whole thing on the Government, let it be decentralised and sent down to these institutions to have their own taxes for their maintenance and running of these institutions. The present difficulty is that we are trying to impose this tax on the presumption that we, the Government is the owners of the land. Let the village panchayets, taluk boards take the initiative and impose their tax to maintain themselves at that level. We should not have any share in that. That is why I should like to suggest, let us have a re-thinking on these policies because this is a policy matter and we must change our out-look so far as land assessment is concerned.

Sir, I must thank the Revenue Secretary for giving us this information in a separate book-let, which is printed and supplied to us. But I should like to point out to them on page 3, paragraph 18, it is said that the Settlement Officers have formed the groups taking into account the following factors : he has enumerated so many things. But sub-clause (k) says :

> " ordinary expenses, cultivating expenses, for principal crops including the wages of the cultivator for his labour in cultivating the land."

But the Report of the officers is completely against it. Here is the officer's report which says :

> " These include items like manure, seed, removal, weeds, reaping expenses, harvesting and are exclusive of the labour of the cultivator and his family and bullocks."

So, the note given by the Government is against the very contents of the report. I should like to suggest that it is no use forcing the Hon'ble Members of this House to pass in a hurry. Let us study carefully and then you may get it passed.

MR. SPEAKER.—The House will rise now and reassemble after half-an-hour.

The House adjourned for recess at Three of the clock and reassembled at Thirty minites past Three of the clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

3-30 P.M.

MR. SPEAKER.—I have received a strange request; otherwise I would not have mentioned it in the House. The request is by some members. "We request you to postpone the election of these two committees—the Estimates Committee and the Public Accounts Committee—scheduled to be held on the 9th April 1965, as the Opposition members—I do not know what they mean by opposition members comprehensively—have taken a decision to go on hunger strike to protest against the enhancement of the land revenue on the 9th instant. In view of the above circumstances, we request you to postpone the election to some other date." I am not accepting the request. I regret I am unable to accept the request, because if dates fixed for election have to be changed on grounds of this type, any section may it be postponed. The Opposition also is not a single unit. So, a request of this type may kindly not be addressed to me and place me in an embarassing situation. The Election will go on. On the ground of hunger strike-hunger strike and voting are not so radically inconsistent with each other. Just as they will be doing some thing also, they should attend to this. That is No.1.

Then, invitations are being issued to all the members of both the Houses for a Tea party tomorrow in the Banquet Hall at 6.15 P.M. The time is too short. Some members might not have received the invitation, or the invatation might have come to their doors and they may not be there. I am making it a plain desire that all members should attend the party given in honour of the retired Secretary Mr. G. S. Venkataramana Iyer. It will be in the Banquet Hall tomorrow. The invitations are under issue. Kindly take it that it is an invitation given by me, so that all members should be present to greet him tomorrow.

Now, are there anything like whips on the floor of this House? What I am saying is that whips must help me better.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—I was told that he has sent a list of members.

MR. SPEAKER.—If any more members desire to speak, I will submit the second list later. That is not taking a grip over affairs. I told them from the very beginning to give me a comprehensive and consolidated list. However, I will allow the river to flow. Tomorrow nobody should embarass me.

I am sorry, he has sent me another list when I was not here. There are four names and each may take ten minutes.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Mr Speaker, Sir, I would like to offer a few suggestions for the consideration of the Honourable Minister. I would look at the whole issue from the policy point of view, rather than from a tax point of view. It is just possible that by arithmetical calculations or mathematical manipulations, figures, could be added. In

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

taxation, either could be decried or supported on the ground. But a few of our members have also felt perhaps more about the burden of taxation rather than on principles. I for one would perhaps agree even if there should be an enhancement, provided it is according to certain accepted principles. I only wish that the whole agricultural pattern, the whole policy of agricultural development is taken into consideration in preparing a tax pattern for agriculture.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

Sir, the pattern of agricultural taxation is an old method. But the land is taxed. Sir, there are instances where we have alternate suggestions and methods by which we could collect tax on rational basis. Therefore, Sir, any hasty decision in matters of revision-because in any revision, it is taken for granted that that taxes should go up. But it should not be that way. Any revision may be either for enhancement or decrease. It should be according to a pattern agreed or to a policy laid down. But any revision, which is a revision for enhancement is not a good policy. Or, because the tax that is proposed is high, because there is opposition, we should not allow ourselves to compromise matters. If it is any policy and principle that agriculture should support higher taxation, Government should not hesitate. But it is not by political decisions or decision by compulsion or by the weight of opposition that they should be cowed. Of course, Opposition does matter. But it should be on policy matters. What I mean to say is this, Sir Just a few days, we read a report from the American press about conditions of agriculture in India. I wish we had such a report or assessment or evaluation of our own Government or of the Planning Commission. Unfortunatey, we do not have any before us, excepting the note circulated by the Revenue Secretariat. Even there I would read that the basis is also given as 33 percent or 66 percent for a village and 100 per cent for an individual holding. If we apply this principle, there are instances where enhancement is more than 100 per cent for individual holdings. Possible, it is so for an entire village where there are commercial crops like arecanut, coconut, the plantation crop and the like. Even the basis on which the revenue officers have got this up—I do not think they seem to have this principle before them. Why I say this is—It is not the quantum, but even the method is wrong. The very approach to the problem is wrong. They should have approached the problem from the point of view of agricultural development and not from the point of view of collection of taxes. As a matter of fact, we may get three to four crores of additional revenue-in all about seven crores. We are already getting three crores and we may get an additional three to four crores. Sir, even these three or four crores we can get. It is not as if these crores is a big sum. If we avoid certain wastages and by certain economic measures, we can fill up this deficit of three to four crores. It is not as if State's balance sheet would suffer should there not be

this taxation. There are several instances where there is wastage. This is not the time for me to mention where the wastage could be avoided and where economy could be effected. Why I say this is this.

Sir, in our country agriculture consists of mostly small holdings, uneconomic holdings. The report published a few days ago shows the percentage of wooden plough as the largest in our country. In spite of 18 years of propoganda and incentives etc., etc., the fact remains so. Percentage of iron plough is very low; it is awefully low. The reason is our agriculture pattern cannot affort heavy expenditure on mechanised cultivation. It is not lack of education alone that is responsible for this retardation of this in agriculture. It is the uneconomic holdings and the uneconomic situation in which the ryot is put to-day. Therefore, we will have to evolve a pattern by which we can improve the position. Sir, there are reports and reports in this country about fragmentation and uneconomic holding and poor agricultural standards. This is just the time when will have to think about those recommendations and reports and see how far we can implement them and see how far we improve the individual agriculturist and how far we can get better returns to the State. That is how we should look at it. We say, there should be consolidation; we say, there should be mechanisation and there should be farms. How is all this possible when he is not able to buy an iron plough paying fifty rupees? The factory may turn out iron ploughs; but, how many can buy even the power tillers? Unless agriculture is hundred per cent subsidised, I do not think, he could afford to buy this. This is the position of the agricuturists.

Sir, Sri V. S. Patil made a suggestion that small holdings must be exempted. That does not solve the problem. We must try to induce or create such incentive as to make smaller holdings, bigger one and uneconomic holdings into economic holdings. If that should be done, I think, smaller holdings should not be exempted or given benefit though it is humanitarian that it should get it; but, it should not be on this ground alone as a matter of policy because that whould be perpetuating smaller holdings. We must see that economic holdings should have smaller rate of taxation rather than smaller holdings, on the present pattern of Taxation. That is one of the method by which we can avoid further fragmentation but convert smaller holdings into bigger holdings. To-day, agriculture is said to be heavily burdened.

Sir, as a matter of fact, I for one, who would stand for the abolition of the present system of land tax. This land revenue system should go. It should be crop orient. It is only then small holders and small income group get exempted and it is more scientific rather than the pattern of averages irrespective of the yield from the land. We have the agriculture income-tax. By making certain adjustments in this, we can bring in some more crops under this. 90 per cent of it is supposed to go to the local authorities. We may leave it to the local authorities to think of a small tax like house tax in the Corporation areas. They can charge a small percentage, may be on acreage basis or occupancy basis,

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

whatever it is, at the taluk level and the panchayat level. So far as the State is concerned, we can do away with this land revenue system and convert it into commercial tax and collect it on the turn-over and yield of crop rather than on the holdings. Sir, the holding may be good. But, when based on the average of the neighbourhood, it may not be good, but the man will have to pay. Supposing, it is crop orient. Whatever the man grows, he has to pay on that.

So, Sir, in making this revision, the revising authority should have taken into consideration all these facts and evolved a new pattern. Possibly, they might or might not have time to do it because the way in which they have done this shows that they have rushed through the whole thing. In many places copies were not available even when the objectors were to be heard. Things have been rushed through because for financial reasons. That should not happen. For the purposes of finance, I would rather even suggest the present condition to continue; the surcharge could continue for some time. In the meantime, we can have a comprehensive pattern based on scientific principles. We can constitute a committee, may be of this House or we may invite outsiders also and take the best of suggestions and we can think of this in the new context of things and come to this House for revision. Till such time, it is better that we adopt the present system. Till an expert committee goes into the whole question and submit its report for the consideration of this House, I wish this levy according to the latest revision should be with-held.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ರೈತ ಜನರ ಮರಣ ಹೋಮ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ಕ್ರೂರ ಯಜ್ಞದ ಪೌರೋಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರೂ ವಹಿಸಿ, ಇವರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಭೂಗಂದಾಯ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶನಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ (ಕಂದಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದು ತೃಣವೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತು ಈ ದಿವನ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರುವ ಈ ಆಡಳಿತದವರಿಗೆ ನಾವು ಇಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಸನವೇ ಧರ್ಮ ಬಾಹಿರವಾದಾಗ ಅಂತಹ ಧರ್ಮ ಬಾಹಿರವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು ತಮ್ಮ ಪರಮ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ದಿವನ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಈ ಮೈಸೂರಿನ ಕೃತಘ್ನ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೃತಘ್ನ ಸರಕಾರ ಎಂದೇಕೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ಜನ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರೋ ಅಂತಹ ಜನಕ್ಕೆ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡತಕ್ಕಂತೆ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕ ಸರಕಾರ ಕೃತಘ್ನ ಸರಕಾರವೇ ಹೌದು. ನಾವು ರೈತ ಜನ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತ, ಶೇಕಡಾ 80 ರಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಈ ದಿವನ ಐದು ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಜಮೀನು ಇದೆ ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸೋಜಿಗವಾದ ಸಂಗತಿಯೇನು ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ರಾಮನಗರದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಸೂಕ್ತವಾದ ಭಾಷಣವೇ ಅದೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾಷಣವೇ ! ಅವರೂ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಮನಗರದ ಮಹಾ ಜನತೆಯ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಮುಖಂಡತೆಯಿಂದ ಯಾವ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನೀವು ಆ ದಿವಸ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈ ಒಂದು ದೋಷಾರೋಪಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಗಾಳಿ ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬೀಸುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಇದನ್ನೇನೂ ಬರಿದಿಲ್ಲ, 9 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರಿದಿದ್ದ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡರಾಗಿದೆ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಸಭೆ ಏನು ಅಭಿಮತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು , ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ನೀವೇ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ ; ಇದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡಾ 70ರಷ್ಟು ವಿರೇಜು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನೀವು ಯಾವ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡದೇ ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೂಡತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಂತೆ ಈಗ 30 ವರ್ಷಗಳಾಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಆದರೆ ಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ನಿಯಮ ಇದಲ್ಲ. ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಾದರೂ ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದ ನಮಂಜಸವಾದುದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ನಂತರ ಗಂಭೀರವಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಸರಕಾರದ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. ಈ ದಿವಸ 27 ಜನರಿರುವ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲೇ ಯಾರು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಲೀ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಪರವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಥನೆ ಹೊರೆತಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಬಲ್ಲರು. ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲೇ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗೊಂದಲಗಳಿವೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವಿಪರೀತವಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ! ಸರಕಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಂತಹ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದ ವರಿಷ್ಠರ ಬೆಂಬಲ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಅಂತಹ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾಳೆ ದಿನ ಒಂದು ಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ. ನಾವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಈ ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಭೂಕಂದಾಯದ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತ, ನಾವು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಮುಂದೆ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬಳಿಗೆರೆ).—ಇಲ್ಲೇ ತಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪವಾಸ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು !

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಸರಕಾರದವರು ಇಂತಹ ಒಂದು ದೇಶದ ಬಹು ಜನರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಬಹು ಜನರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಇಂತಹ ಮಹತ್ವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಅವಕಾತಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಸಿಕೊಟ್ಟರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಹೂಡುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ)

ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ನನಗೆ ಏನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿವೇಕಯುತವಾದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿಯದೆ ಹೋದರೆ ದೇಶದ ಸರಕಾರದ ಜವಾಬುದಾರಿ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

Sri D. M. SIDDIAH.—It is hypothetical, why should you presume that we are not moving in the right direction ?

Sri S. M. KRISHNA.—We are thoroughly getting confused by the way you are functioning as the ruling party in this State. We do not know what you are going to do ; much less do you know what you are doing now. Take any responsible measure *e.g.* the Survey and Settlement the Panchayatiraj Bill. You have not been able to come to any conclusion in regard to them.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ನ್ಯಾಯಪಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಜನತೆಯ ಅಭೀಷ್ಟದಂತೆ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭರವಸೆಯೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಜರ ಮಾತನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನನಂತಿರುವ ರಾಜರು ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲಾ ? (ನಗು).

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ವಿಭೀಷಣನಂತಹ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರತಕ್ಕ ಜನರೇ ಇಲ್ಲಿನ ಸರಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಸತ್ಯದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಾಗ ಇದನ್ನು ಹಾನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲರುವ ರೈತರು ನಿಮ್ಮ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು ಮತ್ತು ನೀವುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಬರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಾವುಟಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವರು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರಬಹುದು ಅಲ್ಲದೆ 1967ರ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಈಗ ಏನು ಮಾರಣಹೋಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅಂತಹ ರೈತಾಪಿ ಜನ ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ ತಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಜನ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಓಟು ಕೊಡಬಹುದು.

4-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ಇದು ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಕ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಇಂಥ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಥಿಯ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಈಗ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನುಮ್ಮನೆ ರಾವಣ, ವಿಭೀಷಣ, ಕುಂಭಕರ್ಣ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. Under the Revenue Act this report has to come before the Assembly and the Council and it has now come. It is for you to suggest to the Government what should be the rates. This is the result of the Revision Settlement report. There is nothing of mine or Nijalingappa's or anybody's contribution. This is a scientific report.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೋ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಥಿಯ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಬಹು ನುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾರೆ ?

Sri M. V. KRISHNAPPA.—We have no power to change it before it is passed by the Assembly and the Council. If they want they can amend it or reject it or accept it. In between these two, we cannot do anything.

Sri S. M. KRISHNA.—The Ministry should have come to certain positive conclusions on this issue.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—We cannot. We have to place the Report before the Assembly and the Council and we have done that.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ತತ್ಪದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಹೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾವು ಕಂದಾಯ ಕಿತ್ತುಹಾಕುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಅವರೂ ಸಹ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜನತೆಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಈಗ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ದೇವೇಂದ್ರನು ಕೊಡುವ ಮಳೆಯ ಮೇಲೆ ರೈತರು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಜನ ಕೂಡ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಜನ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಮಗೆ ಏನು ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊಂಚ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ (ಭದ್ರಾವತಿ).—ಅವರು ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ದೇವೇಂದ್ರ ಅವರು ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ದೇವೇಂದ್ರ ಬೇರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಇನ್ನೊಂದು ಅವರ ವಾದ ಏನು ಅಂದರೆ, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕು, ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಬೇಕು ? ಆದುದರಿಂದ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯ, ಇದು ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಒಂದು ವಾದ ಮುಂಡಿಸಿ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಬಾರದು ಎಂದು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಇದಲ್ಲದೆ ರೈತನಿಂದ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ದುಂದು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ನೀತಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯ ನೀತಿ ತತ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಭೂಕಂದಾಯ 30 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಚ ಮನಸ್ಸು ಏಕೆ ಹರಿಸಬಾರದು ! ರಾಜ್ಯದ ಸಂಪತ್ತು, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದಾಗ್ಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುವುದು. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮತಾವಾದ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿವೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I rise to a point of order. There is no Government. There is no Minister. This is a very important matter.

Sri GANJI VEERAPPA (Harihar).—The Parliamentary Secretary is there.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Parliamentary Secretary cannot form the Government. This is a constitutional issue and the Speaker has to look into it.

(At this stage Sri K. Puttaswamy, Minister for Municipal Administration who was sitting somewhere in a back bench came to his seat).

I am Sorry, Sir, that point is gone because the Minister for Municipal Administration has just come to his seat. I did not know where he was

(SRI C. J. MUCKANNAPPA)

sitting. This is a very serious matter. You were pleased to observe some time back that Ministers must be present. Ignoring your directive the Ministers are going and sitting anywhere they like. I think they should obey the direction of the speaker.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Revenue Minister also was just now here.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am making an earnest appeal to the Speaker to see that at least one Minister is there. There are 27 and at least one of them should be present.

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Municipal Administration).—When he says that there is no Minister in the House, let him at least keep in mind my presence in the House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I would like to know the reaction of the Chair. I would like to have an assurance that the Chair will take care of this and see that some Minister is present.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no point of order just now.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Chair was pleased to put so many barriers on us when it came to the question of Sri Gopal Gowda. We feel that the Chair should look into this question also very seriously because in the absence of Ministers we feel that there is no Government here.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜನೀತಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ, ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 14 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಉಚಿತ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಭರವಸೆ ಇತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕುರುಡು ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ 30 ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕಂದಾಯ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಟು ಮೊಂಡು ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಬಹಳ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವರದಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ವರದಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪಶು ಸಂಗೋಪನೆ ಇರಾಖೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆ, ಸ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕಲ್ ಇರಾಖೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆ ಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಈ ವರದಿ ತಯಾರ್ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆಯೇ ? ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ 5 ಪಲ್ಲಾ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಅಷ್ಟು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜತ್ತಿಯವರು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ನೂಚಿಮತ್ತದೆ ಈ ವರದಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ನಂಗತಿಗಳ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿಲ್ಲ, ಇದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿತವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರತಕ್ಕ ವರದಿ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಇರಾಖೆ ಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು, ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ಮತ್ತು ರೂಢವಾದ ಅಂಕಿಗಳು ಈ ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಇರಾಖೆಗೆ ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದಿದೆ, ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಹೊರತು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಗಳೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇಚ್ಚಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಇರಾಖೆಗಳ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಇರಾಖೆಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆದಾರದ ಮೇಲೆ

ಹೊರಟಿರತಕ್ಕ ಈ ವರದಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಧಾರಯುತವಾದುದು, ಈ ವರಧಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪನಂಬಿಕೆ, ಪ್ರಬಲವಾದ ಅನುಮಾನ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಯಾವ ಗ್ರೂಪ್‌ನಲ್ಲಿ 5 ಪರ್ಸಾ ರಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಮಂಡ್ಯಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 5 ಪರ್ಸಾ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಇನ್ನು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ? ಏಕೆಂದರೆ, ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಂದ್ರ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಫಾರಂಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್, ಫಾರಂಸ್ ಇವೆ. ಈ ನಭೆಯ 208 ಜನ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬರಲಿ ನಮ್ಮ ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸೋಮನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫಾರಂ ಇದೆ. ನೀವು ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಮೇಲ್‌ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ರೈತರು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ದೇಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅಧೋಗತಿಯ ದಾರಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರ್ಸಾ ಕೂಡ ಸೋಮನ ಹಳ್ಳಿ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಉದ್ದವಾದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ರಾಜ್ಯದ ಯಾವ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಫಾರಂನಲ್ಲೂಕೂಡ ಅದು ರೈತರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕಾರ್ಯ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ರೈತಾಪಿ ಜನರನ್ನು ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆದರಿಂದ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ತೂಕಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ತೂಕಮಾಡಿ ಅನಂತರ ರೈತಾಪಿ ಜನರು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೂಕಮಾಡತಕ್ಕ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಂತೆ, ಎಂದು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನ ಈ ದಿವಸ ಪಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ನಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಅವಶ್ಯಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರ್ಸಾ ಧಾರಣವಾಸಿಗಳೂ ಕೂಡ ಗಗನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ರೈತಾಪಿ ಜನ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಂತೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ, ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಹಣದಿಂದ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದುಸ್ತರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಈ ದಿವಸ ಬೆಂಕಿಯೊಡನೆ ಸರಸವಾಡುವಂತೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಸಾಹಸವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದಿವಸ ಇನ್ನೇನು ಆಗದಿದ್ದರೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೂ ನಿಮಗೂ ಪ್ರಣಯ ಇದುವರೆಗೂ ಏನು ನಡೆದಿತ್ತೋ ಅದು ಈ ದಿವಸ ವಿಚ್ಛೇದನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಕರಡಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದಾಡಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ತರಹವಾದ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನಾದರೂ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ ಅವರು ಹಿಂದೆ 1947ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದುದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆ, ಈ ಸಾರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಡಾಫೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇವತ್ತು ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಪುನರುಚ್ಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ನೀವು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆಂದೋಳನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಜನ ಕರನಿರಾಕರಣೆಯ ಚಳುವಳಿಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯೆಂತೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಜನ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯದೊಡನೆ ಸರಸವಾಡುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಹುಚ್ಚು ಸಾಹಸ ಇದು, ಈ ಧೈರ್ಯ ಬಹಳ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಜನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು, ಈ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯವರೇ ಕೆಲವು ಜನ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ದೇಶದ ಜನರ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಈ ವರಧಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆ ಜನಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ, ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಬಗ್ಗೆ, ಅದೇ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕೂಡ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ)

ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವರು ತತ್ಯ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಷ್ಠರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಏನಿದೆ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಹಾಡಿಸುವ ವರೇ ಇಲ್ಲ 1967ರವರೆಗೂ ಇದು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಖಾಯಂ ಪಟ್ಟ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನ ಈ ದಿವಸ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯರಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ಭ್ರಾಂತಿ ಬಹಳ ದಿವಸ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಷ್ಟೋ ಜನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಬಂದರು ಹೋದರು, ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದರು ಹೋದರು ಅವರ ಹೆಸರುಗಳೆರ್ಲಾ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನೀವು ಏನು ಇದು ನಿಮ್ಮದೇ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಈ ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನ ಇನ್ನು ಬಹಳಕಾಲ ನುಮ್ಮನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದರು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು, ಇನ್ನುಮೇರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹವ್ಯಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಲ್ಲ, ಆದರೂ ಕೂಡ ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ಇನ್ನು ಮೇರೆ ಆ ವಿನಯ, ಕಳಕಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಆಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕ ಒತ್ತಾಯ. ಜನತೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಣಿಯರೇ ಬೇಕು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ತೊಲಗಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಪಿ. ಬಿ. ಬೊಮ್ಮಣ್ಣ (ಅರಸೀಕೆರೆ).—ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಭೂಕಂದಾಯದ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಯ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದ ಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಎರ್ಲಾ ಕನಬುಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಈ 16 ವರ್ಷದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ರೈತ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ರೈತ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಮನೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಸಿಮೆಂಟಿನ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಯೇ ಅಥವಾ ಸೋರುತ್ತಾ ಇರುವಂತಹ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇದರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೈತರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕನಬಿನ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆ ಕನಬು ಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಒಂದು ಅಂತಸ್ತು ಹಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೈತಾಪಿ ಕನಬಿನಲ್ಲೇ ಇರುವವರು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಜೀವನಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇಷ್ಟೇ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ನಲಹೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಜೋನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಿಪಟೂರು, ಹಾಸನ, ಅರಸೀಕೆರೆ, ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ, ತುರುವೇಕೆರೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಜೋನಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಿವೆ, ತೆಂಗಿನ ಮರವನ್ನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಕವಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತೆಂಗಿನಗಿಡದ ಸಮಾನ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರು ನಮ್ಮ ಜೋನಿನ ವರದಿ ಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಗಿ ಎಕರೆಗೆ 3-4 ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ 300 ರಿಂದ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆರೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಹಾಸ್ತಿ. ಎಕರೆಗೆ 40 ತೆಂಗಿನಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೂರು ಕಾಯಿಗಳಿಲ್ಲದಿರುವ ಗಿಡಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳಿಂದ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದೆ. ತೆಂಗಿನ ಗಿಡ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ 10 ವರ್ಷ ಕಾಯಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ಬರುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿರಾಶೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳರ ಕಾಟ ಬೇರೆ. ಇದರಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ಷೇವರ್ಷೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇರೆ ಮಾರನೆಯ

ವರ್ಷ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೆಂಗಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಗರಿ, ತೆಂಗಿನಮಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲಾ ಬಿದವರ ಪಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಫಲ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಾರದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಜೋಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲ ಬಾಗಾಯ್ತನ್ನು ಪೋಟ್ ಬಾಗಾಯ್ತು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದರಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿಅಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಖುಷ್ಕಿಗೆ 73 ಹೈತೆ ಇದ್ದ ಕಂದಾಯವನ್ನು 1-32ರ ವರೆಗೆ, ತರಿ ಕಂದಾಯ 2 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದನ್ನು 35 ರೂಪಾಯಿಗೆ, ಬಾಗಾಯ್ತು ಕಂದಾಯ 1-12 ಇದ್ದುದನ್ನು 15-68ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ಇದರಿಂದ 3-4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಹೀಗೆ ಹಣ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತೋರಿಸಿರಬೇಕು. ಯಾವ ಕಾರಣ ದಿಂದರೇ ಆಗಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ 50 ರಷ್ಟು ಅಥವಾ 75 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅದೊಂದು ತರಹ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ರೈತರಿಗಾಗಿಯೇ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಲಹೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ.....

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ನಾನೊಂದು ಕ್ರಿಯಾರೋಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ನಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರಬೇಕೆಂದು ತಾವು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೇಳದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕ್ರಿಯಾರೋಪವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಅತಿವೃಷ್ಟಿ, ಅನಾವೃಷ್ಟಿ, ನೆರೆ ಹಾವಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಪೀಕು ನಾಶವಾಗಿ 8-10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಾಲ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹೇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಆಫೀಸರುಗಳು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಶೇಕಡ ನೂರರಿಂದ ನಾನೂರರವರೆಗೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ಕಂದಾಯ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ 1954ರಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಮ್ಯಾಥಾಯ್ ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಆದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತೈದೂವರೆಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾರದು. ಆ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸೇಕಡ 70 ರಿಂದ 400-500 ರವರೆಗೆ ಏರಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಆಫೀಸರುಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಸರ್ವೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಾಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ, ಅವರ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಕಷ್ಟನುಖವೇನು ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ತಮಗೆ ಮನಬಂದಹಾಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂಗಿರ್ಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಾ ನದಾ ಬರಗಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನವಲಗುಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯಿದೆ, ಸರಿಯಾದ ಪೀಕು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಮುಂಡಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿಗೆ 3 ರೂಪಾಯಿ, ತೆರಿಗೆ 12 ರೂಪಾಯಿ, ಬಾಗಾಯ್ತುಗೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಬಾಗಾಯ್ತು ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಯ್ತು ಇಲ್ಲ, ಬಾಗಾಯ್ತು ಎಂದರೇನು ಅದಕ್ಕೇನು ಡೆಫೆನಿಷನ್ನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಏನೋ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಸರ್ವೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತನು ಇಡ ತಕ್ಕ ಪೀಕು ಮತ್ತು ಇತರ ಸರಿಯಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಈ ತೆರನಾದ ರೇಟು ಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. 30 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ರೇಟುಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಲೇಬರ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಏನು, ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಣವೆಷ್ಟು, ಆಳುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ತೆರನಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ)

ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ, ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳೇನು, ಇವುಗಳ ಬೆಲೆ ಏನು, ಬೆಲೆಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಆಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ವರದಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಹೊರಿಸಿದರೆ ಅವನ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಹಾರಾಭಾವ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರೊಕ್ಕ ಕಡಮೆ ಆದಾಗ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ, ಸೇರ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಕಮರ್ಷಿಯರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ವ್, ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂದಿರುವಾಗ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯದೆಹೋದರೆ ಜನ ಬದುಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾರು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥವರಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಕಂದಾಯದ ಮಾಫಿ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಪೀಕು ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದೇ ರೊಕ್ಕದ ಪೀಕು ತೆಗೆಯುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಸರಿ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಏಕೆ ಮಾಡದಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೀಕು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತಕ್ಕದ್ದು ಕಡಮೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೇಟ್ ಮೇರೆಗೆ ಸೀಡ್ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ರೈತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವಂಥ ಪ್ರಮೇಯ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಕಂದಾಯದ ದರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರೈತರ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲರುವಾಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಬಹುದು. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಇಟ್ಟು ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೆರನಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದರಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳಿತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನೂರಕ್ಕೆ 80-85 ಮಂದಿ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರಿಂದ ಓಟು ಪಡೆದು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ರೈತರಿಗೆ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇದು ಎಷ್ಟನೆಯ ಪಾಲು ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಟಿಂಬರ್ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಇದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕಂದಾಯದ ಏರಿಕೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ರೈತನ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅವನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋನ್ಮಕರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ವಾರ್ ಪೋನ್ಸರುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತೆನೆಗಳನ್ನು ತರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು

ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂದಿದೆ. Grow More Food Campaign ಹೋಗಿ No More Food Campaign ಆಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಬಡವನಾದ ವನಿಗೆ ಇರುವ 5-10 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಹಾಗೂ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಖರ್ಚನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಂದಾಯದ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದಲೂ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಸಿರಸಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯದ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ರೈತನ ಮಗ, ನನಗೆ ರೈತರ ಕಷ್ಟಗಳು ಗೊತ್ತಿವೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರೈತನಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹೊರೆ ಆಗುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವರು ಪಾಪಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಉಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ನೈತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೇ ಪಕ್ಷ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ಬಹುಮತದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಕಂದಾಯದ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಚಳುವಳಿಯೇ ನಡೆಯಬಹುದು. ರೈತರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಅವರಿಂದ ಓಟು ಪಡೆದು ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಾವು, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು, ರೈತರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ದಿನದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಮುಷ್ಕರವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—Immovable Property Tax ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿ ಪಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆಯೇ ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ಪಾಪಸು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರನ್ನು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಡ್ವೈಸರ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಏನಾದರೂ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವರಿಂದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರು ಇಲ್ಲಿ ಏನೇನು ವಿಚಾರಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ರೇಡಿಯೊ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ರೈತರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಟ್ಟಿಗೆ ಬಾರದೇ ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ದುಸ್ಸಾಹಸವಾದುದು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದು ಗಂಡಾಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆದೀತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೂರು ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಆದರೂ ಕೂಡ ರೈತ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಈಗ ಹೇಳಬೇಕು. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಯಾವ ತರಹ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ, ಪಂಪ್ ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೋಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. 31 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾ ಡ್ಯಾಂ ಹಾಗೂ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಡ್ಯಾಂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆಯೆಂಬುದನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತೂ ರೈತನಾದವನು ತನ್ನ ಹೊಲ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ರೊಕ್ಕ ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ನೀರು ಬೇಕು, ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಅವನು ತಾನು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹವನ ಮೇಲೆ ಈ ದಿನ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ)

ಹೊರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವನು ಸರ್ವನಾಶವಾಗಲು ಎಡೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆ ಯಾವೊಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಬಾರದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ವಾಟೀರ್ (ರಾಮದುರ್ಗ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯ ಇಂದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವರದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೈಸೇರಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಯಾರಿಸಿದಂಥ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲೇಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ 30 ಜೋನು ಗಳಲ್ಲಿ 130 ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೊದಲಿನ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ತಾಲ್ಲೂಕವನ್ನು ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಎಂದು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಇಂಪರಿಕರ್ ಮೆಥಡ್ಸ್ ಮೇರೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸದ್ಧತಿ ಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಈಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ (1) Physical configuration (2) Climatic condition and Rainfall (3) soil characteristic (4) Nature and yield of crop ಇವೆಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗ್ರೂಪ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಪದ್ಧತಿ ಬೇರೊಂದು ಇಲ್ಲ.

ಬೆಳಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೂರು ಜೋನುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬೆಳಗಾಂವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂರನೆಯ ಜೋನಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೂರನೆಯ ಜೋನಿನಲ್ಲಿ (1) ರಾಮದುರ್ಗ, (2) ಸವದತ್ತಿ (3) ಗೋಕಾಕ್ ಮತ್ತು (4) ರಾಯಬಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ 475 ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಪುರು ಮಾಡಿದಾಗ ರಾಮದುರ್ಗ ಮತ್ತು ರಾಯಭಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ 260 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಉಳಿದವುಗಳು ಪ್ರಿನ್ಸಿಲ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಿಂದ ಬಂದಹಳ್ಳಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಆ ಜೋನುಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 25ರಷ್ಟು ರೆಪ್ರಸೆಂಟಟಿವ್ ವಿಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಇನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್ ಸಮ್ಮತಿ ಇರುವಾಗ ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಕೇವಲ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರೆಪ್ರಸೆಂಟೆಟಿವ್ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಇನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮತ. ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಿಗದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವ ಸಂಬಂಧ ವಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯ ಹವಿನಾರನೆಯ ಒಂದರಂತೆ ಆಕರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಂವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನುಮಾರು ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿನ್ಸಾರವುಳ್ಳ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕ್ಷಾಮವಿದ್ದೇ ಇದುತ್ತದೆ. (ಅರಿಡ್ ಜೋನ್) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ಆರೂಕಾಲು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗ ವಿಧಿಸಲಿರುವ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿರದೇ ಹೋದರೆ, ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದಾದರೂ ಸಲಹೆಯನ್ನ ಇಡಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮೂರನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನುಮಾರು 500-600 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನೂ ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕುರಿತು ವಿಧಾಯಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ನುಮ್ಮನೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಂತಾಯಿತೆ ? ಯೋಜನೆ ಕೈಗೂಡಿದಂತಾಯಿತೆ ? ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆದರೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಗಳು ಕುಸಿದುಬೀಳುವುವು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದು ನಾನೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಬರುವ 3 ಕೋಟಿಯ ಬದಲಾಗಿ 7 ಕೋಟಿ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತವೆಂಬ ಆರೋಪನೆ

ನಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಎರಡರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಲು ರೈತ ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ ಎಂದರು. ಇದರಿಂದ ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತ ತಾನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕಂದಾಯದ ಎರಡರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಒಟ್ಟು ಕಂದಾಯ 3 ಕೋಟಿಯ ಎರಡರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತ ತಾನು ಕೊಡುವುದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಸಾಧುವಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 1905 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 1935-36 ರಲ್ಲಿ ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಎರಡರಷ್ಟು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೆ 1905 ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆದವರು 1936 ರವರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಮತ. ಶೇಕಡ ಆರೂಕಾಲರಷ್ಟು ಏನಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರ್ಸಂಟೇಜು ರಿಡಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೇಕಾದರೆ, 25 ಅಥವಾ 30 ಮಾಡಿ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಿಯಾಯಿತು ಸಿಕ್ಕಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ, ವಾಟರ್ ರೇಟ್, ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಸ್, ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್, ಲೈಬ್ರರಿ ಸೆಸ್—ಇವುಗಳು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಬಹಳವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಕುರಿತು ಒಂದು ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ let us all press for reduction ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸೆಸ್‌ಗಳು ನೂರಕ್ಕೆ 50 ರಷ್ಟು ಇಳಿಸಲೇ ಬೇಕು.

ನನ್ನ ಜೋನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇದು 90 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾದದ್ದು ಬಹಳ ವಾಯಿತು. ನಾವು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 5 ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ 3 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನಮಗೆ ಕ್ಷಾಮವಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಗಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಮಾರು 2775 ಚದುರ ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಎಂದರೆ ಬೆಳಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲೆ ಅರ್ಧಭಾಗ ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಪ್ರೊಪೋಸ್ ಮಾಡಿರುವ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಸಂಟೇಜ್ ರಿಡಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಂಗೇಗೌಡ (ಮಾಗಡಿ).—ಪೂಜ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ಅಪ್ಪಹಾಕಿದ ಆಲದ ಮರ ಎಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾದವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರತಕ್ಕ ರೈತರುಗಳ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಹೊರಲಾರದಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಇವತ್ತು ರಿವಿಷ್ಡ್ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಯಾರಿಸಿದಂಥ ವರದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಠರಾವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ತರಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ನ್ಯಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು ಈ ರಿವಿಜನ್ ಆಫ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಈಗ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರೂ ಕೂಡ ಈ ವರದಿಯ ಪುಟ 2 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 1959 ನೇ ಇಸವಿಯ ಒಳಗೇ ಇದು ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ:

> "It will be seen that the entire zone had become due for second revision between 1939 and 1954 and the continuance of current rates beyond the period of guarantee is a concession which the agriculturists have been enjoying in spite of soaring prices of agricultural produce since 1942 onwards."

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಗ್ಯಾರೆಂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಜೆಗಳಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅದನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಂದವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಅದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಆಳವನ್ನ ಇಳಿದು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪೊಸಳೆ ಇದ್ದು ಅದು ನುಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಂಗೇಗೌಡ)

ರೀತಿ "ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ರೈತನನ್ನು ನುಂಗುವ ಮೊಸಳೆಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 190 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಒಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಕಾವತಿ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಅದು ರಾಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ತಿಪ್ಪಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಟರ್‌ಲೆವೆಲ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 50-60 ಅಡಿ ತೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ವಾಟರ್ ಲೆವೆಲ್ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ರಿವಿಜನ್ ಆಫ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು, ತರೀಬೆಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗಕೂಡದು ಎಂದು ಪಣತೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಏನೇನೋ ಕುಂಟು ನೆವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಕಾವತಿ ನದಿಗೆ ಒಂದು ಪಿಕಪ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸೀಪೇಜ್ ವಾಟರ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮಾಗಡಿ ಕೆಂಪೇಗೌಡ ಏನು ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬೇಸಿನ್ನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆರೆಗಳೇನಾದರೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಒಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಮೇಲೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರದಿಯ ಪುಟ 25 ಐಟಮ್ 80ರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಾರೆ, ಆದರಿಂದ ಅದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ, ರೈತನ ಆಜ್ಞಾನ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಯೆಂದರೆ, ಈಗ ರೈತ 1000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಜೊತೆ ಎತ್ತನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಎತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತು ಬಿತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ, ಹಾಲು, ಬೆಣ್ಣೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬೆಳೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮೇಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅವುಗಳಿಗೆ 600—700 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಜಾತ್ರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ 1100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರು ತ್ತಾನೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನುಭವ ಇದೆ. 1000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡಂತ ಎತ್ತು ಗಳನ್ನು ರೈತ 1100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿದಾಗ ರೈತ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಂದರೆ ನನಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದ ಬೆಣ್ಣೆ, ಕೊಳಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದಂತಹ ಹಣವನ್ನು ಅವನು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿದರೆ 700—800 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೆಲ್ಲ ವನ್ನು ಅವನು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ 100 ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬಂತು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನು ವ್ಯವಸಾಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಿವಿಜನ್ ಆಫ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರಲ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು

ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಪಹರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀವು ಈಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಲಾರದಂತಹ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕ್ರಾಪ್ ಕಟಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈಗ ಸುಮಾರು 10—12 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ರಾಪ್ ಕಟಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಇಲಾಖೆಯುಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಸೇರಿ ಆ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಏನು ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು. ಆ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೋ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲೀಡರುಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಏನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ತಪ್ಪು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನೇ ನಂಬಿ ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಉಂಟಾಗಿ, ಹಾಹಾಕಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಆದಮೇಲೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸುಳ್ಳು ಲೆಕ್ಕ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರಿವಿಜನ್ ಆಫ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕ್ರಾಪ್ ಕಟಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ಆಧಾರವನ್ನ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅನ್ಯಾಯದ ಕೆಲಸ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಪ್ರೊಗ್ರೆಸೀವ್ ಕಲ್ಟಿವೇಟರ್ಸ್ ಏನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಚಂದೂರಾಯನ ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ಫಾರಂ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ 5—6 ಪಲ್ಲ ರಾಗಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದರ ರೈತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಮಳೆ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಒಣಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದಂತಹ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಂಸಾರದ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗೆ ನೇರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಕಾಲ್ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ, ಬತ್ತದ ಬೆಳೆಗೆ 30 ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಅವರೇಜ್ ಕಲ್ಟಿವೇಟರಿಗೆ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಗೆ 6 ರೂಪಾಯಿ ಬತ್ತಕ್ಕೆ 120 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಟಿವೇಟರುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಇಳಿಜಾರು ಪ್ರದೇಶ. ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ರೇಟು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಫಸ್ಟ್‌ಗ್ರೂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಡ್ರೈಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ 30 ಪೈಸಾ, ವೆಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡನ್ನಿಗೆ 18 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೋಟಿನಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ರೇಟ್ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು 16 ಆಣೆ ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 86 ಜೋಡಿಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲ ಕೂಲಿ ನಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬಹುದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆಯರ್ಸ್ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತನನ್ನು ಇಲ್ಲದ ನಲ್ಲದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

5-00 P.M.

ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಭೂಮಿ ಬೆಳೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿಗೂ ಬಾಕೀದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಂಗೇಗೌಡ)

ಈ ಕಂದಾಯ ಲೆವಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ರೈತರನ್ನು ನೇಗಿಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಎತ್ತಿನ ಹಾಗೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಾಗೆ ಗಣಿಸಬೇಡಿ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೆಣಕಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತಿತರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ 30-40 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, 20–30 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು, 200-300ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ಜಾಸ್ತಿ ಬಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ, ಲ್ಯಾಂಗ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಏತಕ್ಕೆ ಇವರು ಹೀಗೆ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹೊರಿಸುತ್ತಾರೊ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅವರ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ? ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ರೈತರ ಮೇಲೆ ಈ ತರಹ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ದೇಸಾಯ್ (ಹನಗಲ್).—ನನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ವೆಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿವಿಶನ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 30 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಆಗುವ ಪದ್ಧತಿ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 1910—11ರೊಳಗೆ ಮೊದಲಾಗಿದ್ದು, ಈಗ್ಗೆ 50 ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಆವಾಗಿನ ಒಕ್ಕಲುತನದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಬೆಳೆಗಳ ಧಾರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈಗಿನ ಧಾರಣೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ; ಅನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವ ಮಾತು. ರಿವಿಶನ್ ಆಫ್ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ 30 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಒಕ್ಕಲುತನದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಬೆಳೆಗಳ ಧಾರಣೆ ಹೇಗಿದೆ, ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿದೆಯೆ ಎಂದು ನೋಡಲು. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹಿಂದಿನದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೊ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೆ 30 ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ರಿವಿಶನ್ ಆಫ್ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈವಾಗಿನ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಬೆಲೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಈಗ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೊ, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಮತದಾರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಹಾನಗಲ್ ಕೆ—4 ಜೋನಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ 6 ಗ್ರೂಪುಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈ ಸಲ 6 ಗ್ರೂಪುಗಳ ಬದಲು, 3 ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ರೇಟ್ ಒಂದನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ 131 ಪೈಸೆ ಇತ್ತು ; 2ನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ 125 ಪೈಸೆ, 3ನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ 232 ಪೈಸೆ, 4ನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ 275 ಪೈಸೆ, 5ನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ 112 ಪೈಸೆ, 6ನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ 1 ರೂಪಾಯಿ. ಈರೀತಿ ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ 4-5-6ನೆ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಅಬಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿ, ಮೂರೆ ಗ್ರೂಪ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. 5–6 ಗ್ರೂಪಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನ 2–3ನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ ತಂದು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 60 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. 2ನೆ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗೆ 175 ಇದ್ದದ್ದು, ಈಗ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ರೇಟ್ 593 ಆಗಿದೆ. ಮೊದಲು 6ನೇ ಗ್ರೂಪ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಈಗ 1 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ರೇಟ್, 2ನೆ ಗ್ರೂಪ್ ಅಥವಾ 3ನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ, ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಒಂದಕ್ಕೆ 5 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. 2–3ನೆ ಗ್ರೂಪಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ದಿನ ಗ್ರೂಪಿಂಗ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ಮೇ ತಪ್ಪು ಇದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಯಾವುವು ? ಅವರು ಫಿಸಿಕರ್ ಕಾನ್‌ಫಿಗರೇಶನ್ನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಫಿಸಿಕರ್ ಕಾನ್‌ಫಿಗರೇಶನ್ನಿಗಿಂತ, ನೇಚರ್ ಆಫ್ ಸಾಯಿರ್ ಮತ್ತು ಫರ್ಟಿಲಿಟಿ ಆಫ್ ದಿ ಸಾಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲ ಒಂದು ಜಮೀನಲ್ಲ ನೇಚರ್ ಆಫ್

ಸಾಯಿಲ್ ಒಂದು ತರಹ ಇದ್ದರೆ ಅದೇ ತರಹ ನೇಚರ್ ಆಫ್ ಸಾಯಿಲ್ 4 ಮೈಲ್ ಮೇಲಿರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಗ್ರೂಪ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಫಿಸಿಕಲ್ ಕಾನ್ಪಿಗರೇಶನ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನೇಚರ್ ಆಫ್ ಸಾಯಿಲ್ ಮತ್ತು ಫರ್ಟಿಲಿಟಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಆದರೆ ಈಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನೇಚರ್ ಆಫ್ ಸಾಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡದೆ ಕಾನ್‌ಫಿಗರೇಶನ್ನಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಮರೆನಾಡು, ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಬಯಲುಸೀಮೆ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. K–IV ಜೋನಿಗೆ ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಹನಗಲ್‌ವರೆಗೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಅದರಿಂದ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಹಿಂದಿನ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಗ್ರೂಪುಗಳು ಏನಿವೆಯೊ ಅವುಗಳಂತೆ ಈಗಿನ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ರೇಟು ಲಾಗು ಮಾಡಿದರೆ, ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಿನ 6 ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನೂ ಇಡಬೇಕು ಅಂತ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಇದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ಎಕ್ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ರೇಟುಗಳಿಗಿಂತ ನಮಗೆ ಡಬಲ್ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಅಂತ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳೆಯ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ರೇಟನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡದೆ, ಮೊದಲು ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ 50–75 ಅಥವಾ ಹಂಡ್ರೆಡ್ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಂಕ್ರೀಸ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಮಂಜಸ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ದೇವಯ್ಯ (ಮಂಡ್ಯ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಸರ್ವೆಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರ ನನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವನ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವನ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆಮಾಡಿ; ಆ ಸಂಸಾರಿಕನ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತ ಕಂಥವನ, ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವನ ಜೀವನದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತಿತರ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ. ಅವರುಗಳ ಮನೆಮಠ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ, ಅವರ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಸರ್ವೆಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದರೆ, ಆಗ ಸರಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಟಿ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಹೆಂಗಸರು ಯಾವ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಹಿಳಾ ಮೆಂಬರುಗಳು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬರಬೇಕು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ಗಂಟೆಗೆ ಹೋದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಟಿ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅವರು ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾರಾ ಕೆಳಗೆ ಕಬ್ಬನ್ನು ರೈತರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವ ಈ ರೈತರ ಮೇಲೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆ. ಈಗ ಬೆಲ್ಲದ ಧಾರಣೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ರೇಟಿಗೂ ಮಾರುವ ರೇಟಿಗೂ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಬ್ಬಿಗೆ ಈಗ ಬೆಂಕ ಹಾಕುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಟ್ಯಾಕ್ಸು ಕೊಡಬಹುದು. ಷುಗರು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲ ಷುಗರ್ ಸೆಸ್ಸು ಎಂದು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಷುಗರು ಸೆಸ್ಸು ವಸೂಲ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ 30 ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವವರು 180 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸೆಸ್ಸು ಕೊಡಬೇಕು. 50ಟನ್ನು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವವರು 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಷುಗರ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದರ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರಕಾರದವರು ಅಮೋನಿಯಂ ಸಲ್ಫೇಟು, ಬೂದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಇವು ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೇಟಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಮೀನಿನ ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾದಿರ್ಯಾರು ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ದೇವಯ್ಯ)

ಯಾವರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ರೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಬ್ಬಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ? ರೈತರು ಬದುಕಬಹುದೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇಂತಹವುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಇದು ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಉಡಾಫೆ ಮಾಡುವುದೂ ಉಂಟು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾರು ಉಡಾಫೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ದೇವಯ್ಯ—ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಕಬ್ಬನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಬ್ಬನ್ನು ದಿನ 1ಕ್ಕೆ 1000 ದಿಂದ 1500 ಟನ್ ಅರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಬ್ಬೆಲ್ಲಾ ಒಣಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ನಕ್ಕರೆ ಇಳುವರಿ 12-13ರಷ್ಟು ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಅದು ಬಾರದೆ ಕೇವಲ ಏಳರಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೇಟುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 1959-60ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 60-61ರಲ್ಲಿ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೇಟು ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಿ ಅದರಂತೆ ಕಂಪನಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ಈ ಹಣವನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದವರ ಆರ್ಡರ್‌ನಂತೆ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಲು ಸಾಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಕಂದಾಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಒಂದು ತರಿ ಜಮೀನು ನೋಡಿ. ಭತ್ತದ ಪನಲು ಮಾಡುವಾಗ ಏನೇನು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಯವನಿಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೂಲಿಯವರೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನು ಕೇಳುವಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಗುತ್ತಿಗೇದಾರ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನೋ ಐದಾರು ಪಲ್ಲದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೇನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಇವೆಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಷ್ಟಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೇನು ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿನ ಇರಾಖೆಯವರಿಗೇ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲವೆಯೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಪಂಚಾಯತಿಗಳವರಿಗೆ ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಫಾರಂಗಳೆಂದು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೇನಾದರೂ ಉಪಕಾರವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇವೆಲ್ಲಾ ಫಾರಂ ನಡೆಸುವವರ ಜವಾಬುಗಳ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೊಡತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಾಗಿ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ ನಿಮಗೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಐದು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬಹುದು. ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅನ್ನ ಕೊಡತಕ್ಕ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಎಂದು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಂಗಾರಿ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮಿತವ್ಯಯಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆ ಹೊರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಸ್ಯಾಮೀ, ಯಾರು ವ್ಯವಸಾಯ ಒಂದನ್ನೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಅದರ ಅರಿವು ಇದೆಯೋ ಅಂತಹವರು ರೆವೆನ್ಯೂ ರೀ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟು ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ತಂದಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆಯೇ ಏನಾ ಬೇರೇನಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೂಲಿಯೇನು ಈಗ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿಯೇನು ! ಅದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಡರನ್ ಟೈಂಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ನಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ದುಡ್ಡು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಒಂದು ಪಟ್ಟಭದ್ರವಾದುದು ಎಂದು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಏನಿದೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿದೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಏನಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಗಳು ಹೇಳುವಾಗ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತೆ. ಬೆಳೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮೂರನೆ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಂಡವಾಳ ಪಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಾತಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂಡಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗದಷ್ಟು ಹಿಂಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗದಷ್ಟು ನಷ್ಟಿಡಿ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಂಡವಾಳಪಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ್ದು ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಸಮಾಜವಾದಂತಹ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವನು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಳುಮೆಮಾಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆಗಳು, ಗೊಬ್ಬರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ವರ್ಷ್ಕೇ ವರ್ಷ್ಕೇ ಇದರ ಜನರಲ್ ಕೋಟಾವನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ರೈತ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಆದರಿಂದ ಶೇಕಡಾ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಒಂದು ತರಹದ ಇನ್‌ಸೆಂಟೀವ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಎಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ರೈತನಾಗಿರುವವನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಮಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಗೊಬ್ಬರ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ತಿಪ್ಪೆ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಗೊಬ್ಬರ ಒದಗಿಸಿಕೊಡದೆ ಎಕಾಯೇಕ್ರೆ ಕಂದಾಯ ಹೊರೆ ಹೇರಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಸರಕಾರ ಎನು ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಸಂತೋಷ. ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂತೋಷ. ಬರೀ ನಟನಾಚಾರ್ಯನಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಮತ್ತು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಇದು ಒಂದು ದೇಹ ಇದ್ದಹಾಗೆ. ತಲೆ ಬೇರೆ ದೇಹ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಕೂಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಎರಡು ಇರಾಖೆಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಚ್ಚಾಮಾಲು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ರಾಭದಾಯಕವಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಪಂಚದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ? ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲು ಮತ್ತು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಇದ್ದರೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ.ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಜನತೆಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಸಮಾಜವಾದೀ ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಜ್ ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಜ್ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್)

ಅಗಾಧವಾಗಿ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅವಲರೆಡ್ಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಹುಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದರೆ ಒಕ್ಕಲತನ ದಿವಾಳಿ ಏಳುತ್ತದೆ, ಪಂಚಾಯತ ರಾಜ್ಯ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಾರ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ರೈತರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರು ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಇವರ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ಪೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರಿನ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ನೀಶಿಯನ್ ಇರಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಫೀಸರ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಫಾರೆನ್ ಕೊರಾಬೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಡ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಮ್ಮುನಿಶಾಂದ್ರಾದಲ್ಲಿ ಸೀಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೆ, ಸೈಕಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬರೀ ನಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮನ ಮುಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ದುಡ್ಡು ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇನೊಂದು ವಿಚಾರ. ದ್ವಂದ್ವಜೀವನ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಸಭೆಗೆ ಸದಸ್ಯರೆಂದು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇರಕೂಡದು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಜನವರಿ 26 ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪುನಃ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಬಡತನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ನತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡೋಣ. ಜನತೆಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡೋಣ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನತೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಉಂಟು ಮಾಡಲು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಇತರರು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜನಗಳ ಅಭೀಪ್ಸೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಮೂದಾಗಿದೆ ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು, ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಕ್ಟ್‌ಸೆಕ್ಷನ್ 121 ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸೆಟ್ಲಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನ್ನು ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಈ ಸಭೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಂದ ಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದು, ಡ್ರೈ ವೆಟ್ ಬಾಗಾಯ್ತು ಇದು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ದರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಮೇಲೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇದೆ—ರೈತರಿಗೆ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಬಾರದು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನಲು ಅಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರೂ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹವರು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ವಿರೋಧ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೇ? ಇಲ್ಲ. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರೂ ಕೂಡ ರೈತಾಪಿಜನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ತೊಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ

ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಹಾಕಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತಿರತಕ್ಕವರೂ ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದ್ದಾರೆ. ಕುಲಂಕಷರಾಗಿ ಈಗ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದಲೂ ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವುಗಳ ಒಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ದರಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ನೂಕ್ಕ ಎಂಬುದು ಒಟ್ಟಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಆದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ವರದಲ್ಲಿ ಏರಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಏನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ, ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಗ್ರಾಸ್‌ಯೀರ್ಲ್ಡ್‌ನ 16 ಭಾಗದಲ್ಲಿ 1 ಭಾಗವನ್ನು ಕಂದಾಯದ ರೂಪಾದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಎಷ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ, ಅವರ ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲವರು 16 ನೇ ಒಂದು ಕೆಲವರು 20 ನೇ ಒಂದು ಕೆಲವರು 25 ನೇ ಒಂದು ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದಾಮಾಷ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಬಹಳ ವಿವೇಕಯುತವಾಗಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಗಾರ್ಡನ್ ರ್ಯಾಂಡ್‌ಗೆ 500-600 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವರು 1000 ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 1200 ರವರೆಗೂ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬು ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಅಧಿಕ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಹುರುಪು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅವನಿಗೆ ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇತಂಹ ಒಂದು ನನ್ನವೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಈ ಒಂದು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬು ಅಷ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ತರೀಗೆ 258 ರೂಪಾಯಿ 13 ಪೈಸೆ, ಗಾರ್ಡನ್‌ಗೆ 1082 ರೂಪಾಯಿ, ಡ್ರೈಗೆ 113 ರೂಪಾಯಿ 56 ಪೈಸೆ, ಈ ರೀತಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ. ಕಾಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕೂಡ ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ತರೀ ಜಮೀನಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗೆ 100—120—150ರ ವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗಾರ್ಡನ್ ರ್ಯಾಂಡ್‌ಗೆ 500ರಿಂದ 1000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗಿರುವಾಗ 16ನೇ ಒಂದು ಎಂಬ ತತ್ವದ ಮೇರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದರೆ ಓವರ್ ಆರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಗಾರ್ಡನ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಕಾಫಿ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಅಡಿಕೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಕಲೇಶಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 800ರಿಂದ 1000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಡ್ಯೂಟಿ 200ರಿಂದ 220ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 100 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 76 ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಾಕುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಇದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ, ರೈತರಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಾರದು. ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಭಾಗ ರೈತಾಪಿ ಜನರೇ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ [illegible]

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಗೌಡ)

ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬಹುಭಾಗ ಜನರು 5 ಎಕರೆ 6 ಎಕರೆಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಜಮೀನನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಆದಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಸಬೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನದಿಂದಲೇ ಅವರು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಂಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಥವಾ 100 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಕೂಡದು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡನ್ ಲ್ಯಾಂಡಿಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವ ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಆ ವಾದ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆ ರೀತಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ (ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ) ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿರುವುದು ಯಾವ ತತ್ವದ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಧೋರಣೆಯ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಇಲ್ಲ, ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.—ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ರೈತರು 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಆದಾಯ ಪಡೆದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರದಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿರುವರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ಹಸು ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ 30 ಪೌಂಡು ಸಗಣಿ ಹಾಕುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದನ್ನು ಯಾವ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಕ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಸು 30 ಪೌಂಡು ಸಗಣಿ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಪೌಂಡು ಹುಲ್ಲು ಆದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಸರಕಾರ ಹುಲ್ಲು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ 467 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ 213 ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ನಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಊರೊಳಗಿನಿಂದ ಜಟಕಾ ಗಾಡಿ ಹತ್ತುವವರೆಗೆ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು, ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಏನೂ ನೋಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ಉಟ್ಟಿರುವ ಸೀರೆ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಉಡುವ ಸೀರೆಯೊಂದಿಗೆ ತಾಳೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಆತುರದಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ವರದಿಯೇ ಹೊರತು ಇದು ನಿಜವಾದ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರ ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಆಳವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ನೀವು ಮಾತ್ರ ವಿರೋಧಿಸುವದಿಲ್ಲ, ನಾವೂ ಸಹ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಖಂಡಿತ ಅವರು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ಹೊರಗೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಮಗಿಂತ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡರಷ್ಟು ಆಕ್ರೋಶ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮಂತೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಸಂಕೋಚಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಕ್ಷದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮ್ಮಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಕಳೆದ 18 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ರೋಗರುಜಿನಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂಥ ಪಾಪಿ ಇರಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವುದು? ರೈತರಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅತನಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವಿಚಾರವೇ ತಿಳಿಯದು ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತನಿಗೆ ನಾವು ಕೊಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೊಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತಿಂದು ಅಧಿಕಾರಿಯು

ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ ಇದು. 467 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಯಾವ ರೈತನ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಟಿಫನ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ಊಟ ತಿಂದು ಎಳನೀರು ಕುಡಿದು ರೈತರು ಸಾಹುಕಾರರು ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವರು ಬರೆದಿರುವುದು ಸೇಕಡ ಒಂದರಷ್ಟು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಂದಾಯ ಏರಿಸೋಣ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಂದಾಯ ಇಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರಿಕನನ್ನು ಹಾಕಿದಂತೆ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಂತಿದೆ. ಇದು ಸರ್ವಥಾ ಉಚಿತವಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ಹೇಳಿರುವುದು ಎತ್ತು ಮಾರಿದನ ಮಾರಿ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು. ಲಾಭ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಏಕೆ ಇಂಥ ವರದಿ ಕೊಡಬೇಕು? ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ವರದಿ ತಯಾರಿಸಲು 47 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ನಾವೇ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ವರದಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಸರಕಾರಿ ಹಣ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ? ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆಯೇ? ಇದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ರೈತರನ್ನು ಊಟಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಬಚ್ಚಿ ಹೇಗಿದೆ, ಮನೆ ಹುಲ್ಲುಮನೆಯೋ, ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆಯೋ ಅಥವಾ ತಾರಸಿ ಮನೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಸರಕಾರ ನಡೆಸಲು ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದು ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಹೇರಬಾರದು, ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನಾ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಣ ಶೇಖರಿಸಲು ಈಗ ಎಗ್ಜಿಬಿಷನ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಹಣ ಯಾರದು? ಇಂಥ ಉಪಾಯಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಅಂಗಡಿಗಳ ಎಗ್ಜಿಬಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿವೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೇನಾದರೂ ಆದಾಯವಿದೆಯೇ? ಆದಾಯವೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬಹುಭಾಗ ಎಗ್ಜಿಬಿಷನ್ ಸ್ಟಾಲ್‌ಗಳ ಏರ್ಪಾಡು ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರದ್ದು. ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಹೇರಿ ಅವರು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಬೇರೆ ಆದಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಗೌಡರು ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಹಾಗೆ ಕರುಣೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. 16 ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸಫಲವಾಗಿದೆ? ಮಾರ್ಚ್ 31ನೆಯ ತಾರೀಖು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ನೇಗಿಲಿಗಾಗಿ ಆಫೀಸರುಗಳ ಬಳಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ಸಹ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ರೈತರಿಗೆಷ್ಟು ಸಹಾಯವಾದೀತು? ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಖರ್ಚು ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಮೇಲೆ ಸಾಲವೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಕಂದಾಯ, ಶಕಾವಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಲಗಳು, ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಬಡ್ಡಿ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಜಮೀನು ಹರಾಜಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹೀಗೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಡ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಹೇರುವುದು, ಅವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು, ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳಗೇ ಅವರು ನೋಯುತ್ತಾರೆ, 3 ದಿವಸಗಳಿಂದ ಅವರು ಅನ್ನ ತಿಂದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಮುದ್ರ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಾವಿ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹಾರಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸಾಲ ಸೋಲಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ರೈತರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ವಿಲೇಜ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅದು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟಿರುವಾಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಗಾಡಿಗಳು ಸಹ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಸರಕಾರ ತಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಆದರೆ ಇರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ರೀಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲೇಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ, ತಗ್ಗಿಸಲೂ ಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇರುವ ಕೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರು ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ವ್ಯವಸಾಯವೆಂಬುದು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಬಂದರೆ ಸುಂಕ ಹಾಕುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಭೂಮಿ ಪಡೆದಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂಕ ಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದವರ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ನುಂಕ ಹಾಕಬೇಕು. ಇದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ರಾಭ ಪಡೆಯುವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಈ ಸರ್ವೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ರಾಭ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಪದವಿಗೆ ರಾಜಿನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ರಾಭ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಕಾರ್ಮಿಕ, ವಸತಿ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಿರಲಿ. ನಾವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಕಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಗ್ಗಡದೇವನ ಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಳುವ ಕಡೆ ನಾವು ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾವೂ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನೀವೂ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡಿ. ಇಬ್ಬರೂ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲೋಣ. ನೀವು ಗೆದ್ದರೆ ನೀವು ಹಾಕಿರುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಲಕ್ಷಣ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—17 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೇ ತರಹ ನವಾಲು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಚುನಾವಣೆಯ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ಗಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. 1967ಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—1967ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಧಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಿಪೋರ್ಟ್ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಣ್ಣು ತೆಗೆದು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉಪ್ಪಾಗಿದೆಯೇ ಏನು ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಾಲಂನಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆಂದು ನಾಲ್ಕು ಮೆಣಸಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಏನಾದರೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ಫರಂಗಿಕಾಯಿ ಗಿಡಗಳಿದ್ದರೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಏರಿಯಾ ಎಂದು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು ? ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ರೈತನ ಮಗ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ರೈತರಾಗಿರುವುದು ನಿಜವಾದರೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ರೈತರಲ್ಲ. ಇವರ ಯಜಮಾನರು ರೈತರು. ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ರೈತರಾದರೆ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾದ ಹಾಗೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ರೈತ ; ರೈತರ ಮಗ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವರ್ತಕರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಯಜಮಾನರು ರೈತರು ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಹನುವಿಗೆ ಜೋಳದ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕುಯ್ಯುವಾಗ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಆದ ಗಾಯದ ಗುರುತು ಬೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಈಗಲೂ ಇದೆ (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನ್ಯಾಯವಾದ ರೈತರಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕುಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅನುಭವವಿಲ್ಲ ಎಂದಾಯಿತು.

ಜಮೀನಿನ ಬೆರೆ ಏರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆರೆ ಏರಿದ್ದರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಜಮೀನಿನ ಬೆರೆ ಏರಲಿ, ಇಳಿಯಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರೊರು ಎಂದರೆ ಏನೂ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಇನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಆಗ ಜಾಲಿ ಮರದ ಒಂದು ಮೋಟು ನೇಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಬಂದೀತು. ಸರ್ಕಾರದ ಸೀಡ್ ಫಾರಂಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು, ಫೀಲ್ಡ್‌ಮೆನ್ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಎಷ್ಟು ರಾಭಕರವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ರೈತರು ಮಾಡುವ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೇರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖು ದುಡ್ಡು ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗಾಗಿ ಬಾಪಿ ತೆಗೆದು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಬೇಕು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದು. ಸಂಬಳ ಬೇಕಾದರೆ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೀರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯೇ ದೇಶವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದು. ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಈ ಇರಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದವರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಎಂದು ಯಾರನ್ನೂ ಬಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಬಲ್ಲರೋ ಅಂಥವರಿಗೇ ಕೊಡಿ. ರೈತರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು 30–40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮಾರುವಾಗ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಏನು ದರ ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅದೇ ದರವನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರಿಗೂ ಹಾಕಿ. ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳವರಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಎರಡಾಣೆ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರಿಂದ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಜನ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇರಬಾರದು.

ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡಿವಂತಿಕೆ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲ ಉದ್ದವಾದ ರಾಗಿ ತೆನೆ, ಜೋಳದ ತೆನೆ ಬತ್ತದ ತೆನೆ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಚಿತ್ರ ಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಪಂಪ್ ಸೆಟ್‌ಬೇಕು ಎಂದರೆನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಲು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಗೊಬ್ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿ ನಬ್ಬಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇರಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು, ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಯಿತು. ಆ ವಿಚಾರ ಏನಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾವಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ವಿಷಯ. ಆ ಬೆಳೆಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇವರು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಯಾವ ಬೆಳೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ರೈತ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಭೂಮಿಗೇ ಹಾಕುತ್ತಾನೆಂಬು ದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

6-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯೊಳಗೆ ನೀರು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಅಲ್ಲವೇ ? ಯಾವುದೇ ಬೆಳೆ ರೈತ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನ ಖರ್ಚು ಜಾತ ಅವನ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೇರಬೇಡಿ. ಸುಮಾರು 10-20 ಸ್ಕೆಟ್ಟು ಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹರಾಜು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಆಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಉಪಯೋಗ ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಸಾಲೆನ್ನ (ಮೂಡಬಿದ್ರಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಹೊಸ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ. ಆ ವರದಿಯನ್ನು ನಾವೀಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಈಸಭೆಗೆ ಇದೆ. ಆ ವರದಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಅವರ ಭಾಷಣ ಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾವು ಅನ್ನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಅವರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಏಕೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ತನ್ನಷ್ಟಕೆ ತಾನೇ ಉದಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಯದೆಯ ಪ್ರತಿ ಬಂಧಕವಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬೇರೆ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂತು. ಅದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಸರ್ಕಾರ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ವರದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಬದರಾವಣೆ ಮನೋಭಾವನೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತು ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿರೋಧ ಪಾರ್ಟಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಸಹ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿಬಂತು. ಆ ರೀತಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಾಳೆಯೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಅನ್ನಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಯುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಎದುರು ಹೊಸದೇನಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇಂತಹ ಅನ್ನಸತ್ಯಾಗ್ರಹಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜರುಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಆರಂಭವಾದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಗಳೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರ ಫಲಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ವಿರೋಧವಾದಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವು ದರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1934 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು ರಿಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಹಾಕಿರುವಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಾಕಿ ವಿಭಾಗಗಳಿಗಿಂತ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಪುನಃ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಾಗಿ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿ ಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡದಂತಹ ವರದಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಆ ವರದಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿನ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲ ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶ ಹೆಚ್ಚು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನಜೀವನ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಜೀವನ. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಮಯ ವಿಪರೀತ ಮಳೆಯ ಹಾವಳಿಗೆ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಮತ್ತು, ಸಮುದ್ರದ ನೆರೆಯ ಹಾವಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸುವಾಗ ಸಮತೂಕದಲ್ಲಿ ರೈತರಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ಇದುವರೆಗೂ ಅವನೆಲ್ಲಾ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದ ಇದ

ರಿಂದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳೂ ಕೂಡ ಬಾಕಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಅಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸುವುದಾದರೆ ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಏರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ರಿಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ 30 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಕಂದಾಯ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಪರಿಶೀಲನ ವಿಚಾರ ಕೇವಲ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬದೇ ಅಲ್ಲ. ರಿಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 12 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ನಾವು ಡ್ರೈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ಕಡಿಮೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಎರಡುಪಾಲು, ಮೂರುಪಾಲು, ನಾಲ್ಕು ಪಾಲುಗಳಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ.- ಆಹಾರ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ದೊಡ್ಡ ದ್ರೋಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ರೈತರಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತಹ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ನಾವಾಗಿಯೇ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೋ ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭೂರಹಿತ ಜನಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದಂತೆ ಕೇವಲ 4-5 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಗುಮಾಡುವಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ ಅನುಕೂಲತೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಆರಂಭ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಮೂಲ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ಸಂದರ್ಭ ಬೇಕಾದೀತು ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಉತ್ಪಾದನಾ ದಾಮೊಷಾ ಪ್ರಕಾರ ಜನರಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ಹೊರಲಾರದಂತೆ ಹಾಕುವುದಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಾಯಿದೆಗಳು ರಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ದರಖಾಸ್ತು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಏಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ದಲಿತರ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಭೂಮಿಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಏನಾಯಿತಿ ಪಡಿಸುವುದು ತೀರಾ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ (ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆದಾಯವೇ ರಾಜಾದಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ 120 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಈ 120 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಜನ ಯಾರು ಎಂದರೆ 100 ಕ್ಕೆ 85 ಭಾಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ರೈತರು. ಈ ರೀತಿ ರೈತನಿಂದ ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ಮತ್ತು ಇಂಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ 120 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ರೈತ ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಇತರ ತೆರಿಗೆಗಳು ಏನೇನು ಎಂದರೆ, ರೈತ ಒಂದು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಇದೆ. ರೈತನ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಎರೆಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, 2500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ರೈತ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ 3 ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಆ ಮೇಲೆ ನಾವು 85 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನಾ ತರದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ, ಅವನು ಇವೊತ್ತು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸುಮಾರು 150 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಮಹಾನುಭಾವರು ನಮಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ನಾವು

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಇದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾಭಾರತ ಉದ್ಭವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಶಕುನಿಯೇ ಕಾರಣ. ಕುರುವಂಶ ನಾಶವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಶಕುನಿಯೇ ಕಾರಣ. ಆದೇರೀತಿ ಯಾರು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೋ ಅವರೇ ಇಂಥಾ ಒಂದು ವರವಿಯನ್ನು ಈ ನಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಚ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಕೇಂದ್ರದ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಂಜೀವರೆಡ್ಡಿಯವರು ಜಂಷೆಡ್ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಗೆ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ದೇಶದ ಒಬ್ಬರು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ ತಜ್ಞರು ಬಾಂಗನ್ಹರ್ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಂಜೀವರೆಡ್ಡಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತನ ವರಮಾನ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಇವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 18 ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಆದಾಯ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಆದಾಯ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 18 ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಗೊಬ್ಬರ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜ, ಉಪಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 18 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವಾಗ ರೈತ ಇಷ್ಟು ಭಾರದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 207 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ವೆಯರ್ ಅವರು ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರೈತ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶ್ರಮದಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ವೆಯರು ಏನು ತಮ್ಮ ವರವಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದದ್ದು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವರಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ದೊಡ್ಡ ರೈತ. ಈಗ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇನೋ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಸಣ್ಣ ನೌಕರನ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ದವರೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ 6 ಗಂಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೀದಿಗುದಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 60 ರೂ ಪಾ ಯ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ತಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ವಗೈರೆ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಬರೆದುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಮಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಂಥಾ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತನ್ನು ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 16 ಜನಗಳಿದ್ದಾರೆ. 16 ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ನಮಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ನಮಗೆ ಆಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಬಡರೈತ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದೇ ಕಷ್ಟ ವಾಗಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬು ದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಅವನು ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಯೇ, ಅವನ ಬಂಡವಾಳ

ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಗೆ 3 ಆಣೆ 4 ಆಣೆ ಇತ್ತು. ಇವೊತ್ತು ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಯವನಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ 2½ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೂಲಿಯವರಿಗೆ ರೈತ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ 2½ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಊಟಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆಹಾರದ ನಮ್ಯ ಬಗಡಾಯಿಸಿ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ರೈತನಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri N. O. SAMAJI (Belgaum II).—(Marathi).

Mr. DEPUTY SPEAKER.—If the Hon'ble Member give a gist of his speech in English, I will see that it is inserted in the proceedings.

The House will now rise and reassemble at one o'clock tomorrow.

The House adjourned at Thirty Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday, the 9th April 1965.

WD 4954—GPB—500—24-8-1965